

Bestuurlijke vernieuwing of bestuurlijke drukte?

Wandelend naar de supermarkt kwam ik een bekende tegen. Hij viel meteen met de deur in huis. “Wanneer gaan jullie nou eens naar de burgers luisteren?”, vroeg hij, omdat hij niet blij was met de manier waarop er met zijn opmerkingen was omgegaan. Hij had namelijk input geleverd tijdens een informatiebijeenkomst over de nieuwe containers in de Oostpolder en het enige wat hij daarvoor terug kreeg was een “onbegrijpelijke brief, waarin niets met mijn opmerkingen was gedaan”. Ik vertelde hem dat dit misschien wel beter gaat worden met de bestuurlijke vernieuwing die eraan gaat komen. Hij keek mij aan alsof hij water zag branden. “Waar slaat dat op, bestuurlijke vernieuwing?”, vroeg hij.

Ik begon met vertellen dat enkele jaren geleden de Gemeenteraad ontevreden werd over de manier waarop er werd vergaderd. Er werd te veel over in plaats van met de inwoners van Papendrecht gesproken. “Precies”, zegt mijn kennis kort. Daarnaast, vervolgde ik, vonden de raadsleden dat ze regelmatig onvoldoende informatie kregen om een goede afweging te kunnen maken bij het nemen van raadsbesluiten. Daarom is er vanuit de Raad een werkgroep opgestart die als doel had om de bestuurlijke processen te vernieuwen: de werkgroep Bestuurlijke Vernieuwing. “Klinkt al erg hip en uitdagend”, hoor ik gniffelend naast me.

Als eerste heeft de werkgroep onderzocht hoe er meer interactie tussen de gemeente en de Papendrechtse inwoners kan komen. Daaruit kwam het kwartiertje interactie met de inwoners voor een commissie- en raadsvergadering voort. Ook kwam de mogelijkheid om als inwoner een taak zelf uit te voeren wanneer je dat beter dan de gemeente kon doen. “Niets van gemerkt”, was het korte commentaar.

Dit was inderdaad niet genoeg en er moest meer vernieuwing komen. Daarbij werd vooral gekeken naar hoe de raad beter geïnformeerd besluiten kon nemen en ook moest de vergaderdruk worden teruggebracht. Een ander vergadermodel leek de beste optie. En weer zie ik onbegrip bij mijn gesprekspartner. “Of je nou op de ene dag vergadert of op de andere; het is toch allemaal één pot nat?” Eigenlijk kon ik hem geen ongelijk geven. Het maakt inderdaad niet uit op welke dag er wordt vergaderd.

Daarom heeft de werkgroep gezocht naar een andere manier van vergaderen door te kijken wat andere gemeenten gebruiken. Natuurlijk is er geen hapklare oplossing gevonden, want niets werkt goed voor alle gemeenten. Daarom is er een systeem samengesteld, waarvan de werkgroep denkt dat deze het beste voor Papendrecht is. Het komt erop neer dat er met nieuwe bijeenkomsten meer interactie tussen raadsleden en belanghebbenden komt. Dat kan zijn met inwoners, ondernemers, verenigingen, andere overheden of anders. Of het nieuwe systeem uiteindelijk brengt wat er wordt verwacht, weet ik zo net nog niet. Dat mag een dure evaluatie bepalen.

Nadat ik dit aan de man had uitgelegd, schudde mijn kennis zijn hoofd en vroeg: “En hoeveel jaar hebben jullie daar precies aan gewerkt? Typisch de gemeente. En nog steeds wordt er niet naar mij geluisterd”. En hij vervolgde hoofdschuddend zijn weg naar de glasbak.